

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Ciuvalscaia Tamara Vasile,

născută la 21 octombrie 1950, originară din or. Celkar, Astana, Republica Kazahstan, domiciliată în or. Basarabeasca, str. Gogol, nr.6, ap. 69.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 28 februarie 2012 - pînă la 01 aprilie 2013; (instanța de fond);

2. de la 30 mai 2013 - pînă la 20 noiembrie 2013; (instanța de apel);

3. de la 06 mai 2014 - pînă la 04 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 01 aprilie 2013, Ciuvalscaia Tamara a fost achitată de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

2. De către organul de urmărire penală, Ciuvalscaia Tamara a fost învinuită de faptul că activînd în calitate de inginer pentru organizarea lucrului la stația Basarabeasca în luna octombrie 2010, la rugămintea fratelui său Axenti Nicolae, care se afla peste hotarele R. Moldova, în scopul motivării absenței ultimului de la serviciu, a solicitat medicului terapeut al Spitalului feroviar ambulator st. Basarabeasca Volochitina - Diceva Valentina, să elibereze un certificat medical pe numele lui Axente Nicolae în lipsa acestuia, ultima la 04 octombrie 2010 a întocmit un

certificat de concediu medical cu seria 09 nr.488781 în care a introdus date vădit false precum, că Axenti Nicolae în perioada 04 octombrie 2010 – 29 octombrie 2010, s-a aflat în concediul medical.

Tot Ciuvalscaia Tamara, de către organul de urmărire penală se învinuiește de faptul că în luna octombrie 2010, în scopul motivării absenței de la serviciu a fratelui său Axenti Nicolae, care a activat în calitate de brigadier la remiza de vagoane nr.2 st. Basarabeasca și încasării de către ei a unei sume de bani prin înșelăciune, a prezentat în contabilitatea Remizei de vagoane nr.2 st. Basarabeasca certificatul medical seria 09 nr.488781 eliberat la 04 octombrie 2010, care conținea date vădit false. Ulterior, în baza acestui certificat medical lui Axenti N. ilegal i-a fost achitat concediul medical în sumă de 2 549 lei, prin ce Casei Naționale de Asigurări Sociale din Moldova i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de acuzatorul de stat care a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, conform căreia Ciuvalscaia Tamara să fie condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale și în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de-a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor art. 84 Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa, amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de-a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În argumentarea soluției solicitate procurorul a menționat că instanța de fond incorect a apreciat atât declarațiile martorilor cât și valoarea corpurilor delictate examinate, pronunțând o hotărâre ilegală. Consideră neîntemeiat argumentul instanței de fond referitor la faptul precum că declarațiile martorului Volochitina - Diceva Valentina, se infirmă prin explicațiile lui Axenti Nicolae, deoarece explicația ultimului nu poate fi admisă ca probă.

Referitor la capătul de învinuire incriminat în baza art. 190 alin. (2)

lit. c) Cod penal, instanța de fond doar a relatat faptele invocate în rechizitoriu, fără a face careva concluzii, precum și nu a adus careva argumente care ar infirma cele invocate de acuzare în învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, a fost respins, apelul declarat, ca fiind nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima instanță corect și complet a apreciat probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor, din care considerente Colegiul penal a conchis că nu se impune necesitatea de a se da o nouă apreciere probelor din dosar, iar motivele invocate de apelant au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească, care s-a petrecut sub toate aspectele complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond referitor la faptul că nu s-a constatat semnul laturii obiective al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, manifestate prin *confeționare*, deoarece potrivit ordonanței din 25.11.2011, vinovată de confeționarea, deținerea și folosirea certificatului medical eliberat pe numele lui Axenti N. se face Volochitina – Diceva Valentina, iar versiunea precum că Ciuvalscaia T., a instigat-o la comiterea infracțiunii, nu a fost confirmată prin alte probe.

Referitor la epizodul dobândirii ilicite prin înșelăciune a mijloacelor bănești care au cauzat daune în proporții considerabile, Colegiul penal a conchis că, pe acest capăt de învinuire nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare, deoarece nu a fost dovedită latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie și anume că inculpata ar fi comis acte de înșelăciune, soldată cu dobândirea ilicită a banilor.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată, pe motiv că instanțele judecătorești nu au apreciat la justa valoare probele prezentate de partea acuzării care dovedesc cu certitudine vinovăția

inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate.

Consideră că în speță instanțele judecătorești urmau să aplice prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și să înceteze procesul penal, în legătură cu faptul că acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în lipsa apărătorului, deși participarea acestuia era obligatorie.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină temeiurile prevăzute în art.427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal reține că dispoziția art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care se referă recurentul, prevede expres și limitativ 4 temeiuri în baza cărora pot fi supuse recursului hotărârile instanței de apel:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În recursul declarat este criticată decizia instanței de apel, recurentul exprimându-și dezacordul, inclusiv cu aprecierea probelor de către instanțele judecătorești, însă nu se face trimitere la vreun temei concret pentru recurs prevăzut în pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această

